

2E NIEUWSBRIEF VRIENDEN VAN WINDLUST IN 2025

Beste Vriend(en) van Windlust,

Voor mij zijn de afgelopen weken voorbij gevlogen. Voor mijn betaalde baan heb ik met een kleine onderbreking ruim 4 weken in het buitenland vertoeft. Dat is ook de rede waarom deze nieuwsbrief ietsje later verschijnt. Ik was aan het werk in een land waar vrijheid op dit moment niet vanzelfsprekend is. Des te mooier was het (in elk geval zeker voor mij) om op bevrijdingsdag deze stoet langs Windlust te zien rijden. Herdenken krijgt dan toch een extra dimensie. Op Windlust zelf draaide het gedurende mijn afwezigheid alles gewoon door. De overige vrijwilligers en de mio's hebben ervoor gezorgd dat de molen gewoon open was. En zo hoort het ook.

Voorjaarsperikelen

De afgelopen maand heeft u het zelf ook kunnen zien. Het wiekenkruis van Windlust leek wel een hotel. Elk vakje was in de avonduren bezet door kauwtjes. Een voor Windlust terugkerend probleem. Dat overnachten in de wieken van de molen is op zich het probleem niet. Hun toiletgewoonte is dat wel. Op zijn Hollands gezegd sch**ten ze de molen onder. En niet een beetje, maar heel erg. Ze zijn namelijk niet met 2 of 3, maar eerder met 200 a 300 tegelijk. Een buitje regen helpt dan wel een beetje, maar dat bleef de afgelopen tijd ook uit. Na een paar dagen ziet de stelling van Windlust er niet meer uit. Daar komt nog bij dat al die uitwerpselen ook nog eens erg slecht voor de molen zijn. En laat de molen nu net een mooie nieuwe witte jas hebben gehad. Daar komt nog eens bij dat de kauw een beschermde vogel is. Ik ben een dierenvriend, maar die kauwtjes kunnen ons in deze tijd echt gestolen worden. En dan niet alleen omdat die vogeltjes denken dat Windlust een prima slaapplek is. Daar denken wij namelijk heel anders over. Met de hogedrukreiniger zijn we maar begonnen om de ergste overlast te verwijderen, Het verschil is goed te zien toch?

Zwarte punten.

In het verlengde van bovenstaand probleem hadden we in het verleden nog een zorg. Een stenen

molenrump heeft vaak steigergaten. Dat is makkelijk als er eens aan de kap gewerkt moet worden. In die gaten worden balken gestoken, daarop planken gelegd, hekje eromheen en je hebt een puike arboproof steiger. De afgelopen weken kon u een dergelijke constructie zien bij de Lelie in Puttershoek. Daar is een flinke restauratie aan de gang. Als er geen steiger is, dan kunnen vogels via die gaten gewoon in de molenkap komen. En dat willen we niet. Daar zijn door de vorige molenaar 18 zogenaamde "steigerstompjes" voor gemaakt. Die steken we van binnen naar

buiten en dichten daarmee de gaten deugdelijk af. Geen kauw die zo'n stompje eruit krijgt.

Ooit zijn ze door de vorige molenaar in de carbolineum gezet. Dat gaat lekker lang mee. Tot verdriet van de toenmalige mevrouw de molenaar stonden die dingen te drogen in de garage. Ik kan u (uit eigen ervaring) vertellen. Dat spul stinkt een uur in de wind.!

Met dat verhaal in mijn achterhoofd hebben we deze klus maar met een vriendelijker product geklaard op de binnenplaats. Geen klagende mevrouw de molenaar en een prachtig eindresultaat. Windlust heeft nu prachtige zwarte puntjes. Staat echt wel netjes zo tegen die witte romp. De komende weken gaan we aan de slag met de ramen van de molen. Ook die krijgen een nieuw likje verf. Net als de stelling, maar dat is een project van meerdere weken. We houden u op de hoogte.

Fruitzakjes.

Deze molenaar houdt van een opgeruimde molen. Rondslingerende spullen, heel normaal op een gemiddelde molen, daar kan ik niet zo heel erg goed tegen. Maar alles beneden bewaren en elke keer weer naar boven en naar beneden slepen is ook weer zowat. Wel goed als fitness, maar in de tussentijd ook gewoon vermoeiend. Dan maar een compromis. Opbergers zoals ze dat bij dat geel-blauwe woonwarenhuis in Barendrecht noemen.

Op elke zolder (verdieping) de noodzakelijke spullen wel voor het grijpen, maar dan wel een beetje netjes. Om het bij de molen passend en tijdcorrect te krijgen ben ik op zoek gegaan naar kratjes. U weet wel, van die oude fruitzakjes. Ik kwam er al snel achter dat elke interieurgoeroe tegenwoordig die kisten gebruikt bij woninginrichting. Met een beetje surfen op het Wereld Wijde Web kwam ik vlak bij de buurt uit in Maasdam. Bij de (klein)zoon van (oud)fruitteler M. de Pee in Maasdam. Die had meer fruitkisten dan ik kon bergen in mijn auto. Met het verhaal van de molen erbij kon ik er gratis een aantal op komen halen. Wat een supermooi gebaar. Nogmaals hartelijk bedankt familie de Pee.

Tarwe

Op Windlust, en inmiddels op diverse andere molens in de Hoekse Waard verwerken we tarwe van Zeeuwse Vlegel. Een mooi product uit Zeeland en Zuid-Holland waar we al jaren vierkant achter staan. Totdat we dit voorjaar door onze leverancier werden gebeld. De kwaliteit van de nieuwe oogst viel tegen. Iets wat nog nooit gebeurd was. Het weer vorig jaar was in het vroege voorjaar erg nat, waardoor

het graan pas laat kon worden ingezaaid. Daarna werd het weer erg droog wat de rijping versnelde.

Twee omstandigheden die veel invloed hebben gehad op het eiwitgehalte. Het gehalte bleef steken rond de 8%. Nu wordt het verhaal een beetje technisch. De boeren

die werken met de rassen van Zeeuwse Vlegel moeten net even wat meer hun best doen. Zeker als je geen gebruik maakt van kunstmeststoffen en gewasbeschermingsmiddelen. Als je dan ook de strijd nog eens aan moet met het weer, dan zit het wel eens tegen. U als thuisbakker, die aan de slag wil zonder allerlei kunstgrepen heeft tarwe nodig met een eiwitgehalte van 12% of nog iets hoger. Daaronder kan je van

(alleen)volkorenmeel geen brood bakken. Ik verzin dit niet. Dat heb ik van de echte bakkers. Let er maar eens op in de winkel bij de goedkope soorten (patent)bloem. Kijk maar is hoeveel gram (%) eiwit er per 100 gram in zit. Meestal veel minder dan 12 gram eiwit per 100 gram. Nu zijn daar allerlei middeltjes voor om dan toch een brood te bakken, maar of je dat wil. Wij liever niet.

Tijdelijk zijn we in overleg met de leverancier uitgeweken naar een BIO Tarwe uit het oosten van Nederland. U krijgt dus nog steeds een product waar wij volledig achter staan. Geteeld onder heel strenge eisen. De winkelprijs blijft voorlopig gelijk. We verwachten dat de volgende oogst Zeeuwse Vlegel wel weer van voldoende kwaliteit zal zijn. Een paar maanden wachten dus.

Ik wens u, mede namens alle vrijwilligers van Windlust, een prachtig voorjaar

Bob van der Hee (1^e molenaar)